

«ГУРТКИ ТА СТУДІЇ»

У шість-сім років починається «гуртковий» період у житті дитини. Для когось це стає гарячими жнивами — потрібно встигнути й у музичну школу, і на секцію з карате, і на англійську, і на малювання. У цьому віці діти схильні «пурхати» — переключатися з одного виду діяльності на інший. Це абсолютно природний процес. Трохи зачекайте: мине деякий час, і дитина зупинить свій вибір на найважливішому та найулюбленішому занятті.

Технічні гуртки

«Джерела здібностей і обдарувань дітей — на кінчиках їхніх пальців».

В. О. Сухомлинський

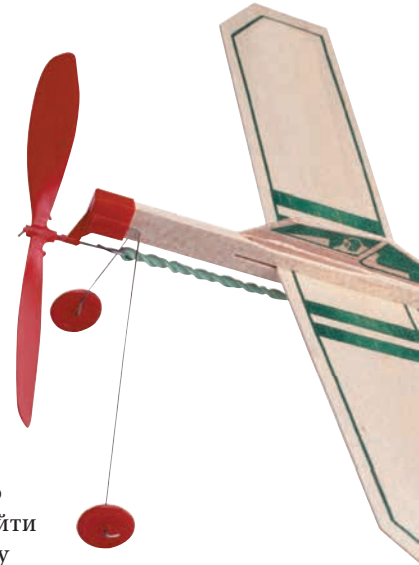
Багато батьків скаржаться на те, що знайти технічний гурток для дитини сьогодні важко. Дійсно, сучасним юним технікам податися практично нікуди. Із чим це пов'язане?

У першу чергу, з матеріальною базою. Видаткові матеріали нині дорогі. А по-друге, самих викладачів не вистачає. В основному, керівники технічних гуртків — чоловіки. А зарплата у керівників гуртків, як відомо, невисока. Ось такі банальні, але цілком адекватні причини відсутності технічних гуртків. Ентузіастів залишилося мало!

За радянських часів існувала гарна методична база для існування технічних гуртків. Вони були затребувані. На станціях юних техніків було завжди гамірно й багатолюдно. Усім хотілося винайти свій «вічний двигун». Діти, в першу чергу, це стосується хлопчиків, творили свої шедеври в шкільних майстернях. Уроки праці були найулюбленішими. Учителі праці й учителі фізики, як правило, й організовували технічні гуртки в школах.

Але краще все ж таки не зітхати про золоті часи, а спробувати знайти сучасний технічний гурток для сина. І, у першу чергу, — знайти ентузіаста, який любить свою справу, хоче й уміє передавати знання та накопичений досвід дітям. А якщо у вашої дитини неабияка тяга до техніки, то вчитель і можливості обов'язково знайдуться.

Уже в молодшому шкільному віці у хлопчаків прокидається інтерес до суто чоловічого «рукоділля». Їм хочеться взяти в руки молоток і цвяхи, розколупати старий радіоприймач, понатискаати кнопки на клавіатурі, розібрати мишку тощо. Їм хочеться зробити щось не лише корисне та функціональне для дому, але й приємне для душі. Вони мріють створити нове технічне пристосування, крилоліт або робота-няньку. Цікавість до техніки —

ДОЗВІЛЯ ВАШОЇ ДИТИНИ

це теж творчість і зліт фантазії. Не випадково роботу в багатьох гуртках, пов'язаних із «залізом», називають технічною творчістю.

Більшість гуртків розраховані на дітей середнього та старшого шкільного віку. Їх можна пошукати в центрах дитячої творчості (де збережені кращі традиції минулого), у майстернях технічної творчості (у великих містах), а також на базі технічних вузів. Останні в такий спосіб залучають до своїх стін юних техніків як майбутніх

абітурієнтів і студентів. Електроніка, програмування, механіка, роботехніка, основи проектування, конструювання, радіо- і авіагуртки будуть важкими для сприйняття та розуміння дітей молодшого шкільного віку. Починати можна із гуртка моделювання.

Гуртки моделювання. На заняттях дітей навчають клеювати шаблони літаків, автомобілів, танків, кораблів та іншої техніки. Спочатку це можуть бути найбільш прості моделі з картону, потім — із пластику, потім — більш складні радіокеровані моделі. Крім того, у гуртках моделювання дають ази креслення й радіоелектроніки. До речі, моделювання може бути цілком «дорослим» захопленням. Якщо тато сам ходив у такий гурток і демонструє синові свої роботи, це може ще більше зацікавити дитину й стати спільною творчістю.

Із записок ентузіаста

«На самому початку важко мені довелося. Хлопці, цікаві й жадібні до всього нового, засипали мене запитаннями. Як зробити парову машину? Як будують підвісні мости? Чи можна здійснювати міжпланетні подорожі? Як діє телевізор? Я часом губився. Нелегко було відразу відповісти на цей потік «як?» і «чому?» Працював ночами. Шукав. Читав. Хотілося відповісти на кожне запитання. Час і завзятість дали свої результати...»

Творчість

До уваги батьків

На думку психологів, діти, які додатково займаються у творчих гуртках і студіях, далекі від шкільних предметів, рідше потрапляють у погані компанії й менш піддані схильності до суїциду.

Кажуть, що краса живе довше за людину. А все, що робиться руками дитини, несе особливу, трепетну довговічність. Діти — найталановитіші художники та скульптори. Чому? Тому що вони творять свою реальність уперше, за допомогою речей, зроблених своїми ж руками.

Будь-яка дитина що-небудь та майструє або творить самостійно, навіть якщо вона ще не записалася в якийсь творчий гурток. Елементарні творчі навички діти одержують удома, в дитячому садку, на уроках малювання та праці в школі. Деяким дітям цього достатньо. Деякі шукають додаткового досвіду. Їм потрібно більше можливостей для втілення свого творчого «я». Необхідно бути уважним до творчих здібностей дитини й розвивати її сильні боки. Якщо малюк годинами може ліпити або клеїти, обов'язково запропонуйте йому додаткові заняття у творчому гуртку.

Малюнок, аплікація, виріб із природного матеріалу, пошита власноруч лялька — у цих речах багато користі. По-перше, це добре розвиває дрібну моторику. Для дошкільнят, які збираються йти до школи, це можливість у грі, непомітно тренувати руку для письма. Уже доведено, що дрібна моторика сприяє інтелектуальному розвитку дитини.

По-друге, як уважають психологи, речі, зроблені власними руками, несуть позитивну енергетику. Вони підтримують маля — «підморгують» із полиці пластилиновий жираф або сонце з малюнка. Коли дитина оточує себе речами, які вона зробила сама, її світ стає ширшим, вона більше довіряє простору, у неї розвивається естетичний смак і почуття прекрасного.

У наш час існує досить багато пропозицій щодо занять творчістю для дітей найрізноманітнішого віку: починаючи з шестимісячних немовлят і закінчуючи старшокласниками. Звичайно, дитина сама повинна вирішити, чим вона хоче займатися, — плести з бісеру, вишивати, малювати, займатися аплікацією, робити щось цікаве з природних матеріалів, ліпити з глини або пластиліну тощо.

Дуже часто в гуртках дитячої творчості застосовують різні навчальні методики й техніки. Тут є всього

потроху — і роботи, і розваг. Це гарна можливість випробувати себе в багатьох напрямках, щоб зрозуміти, що більше приваблює, у чому є успіхи, де повніше розкриваються здібності й обдарування. Адже зміст цих гуртків не в тому, щоб виховати нових Сальвадорів Далі або Мікеланджело. Їхні завдання прості: дати дітям досвід переживання творчих станів.

Індивідуальна й колективна творчість робить людину безсмертною. Це не просто пафосні слова. Дитяча свідомість повинна формуватися саме у творчій уяві, а не в сухій логіці. Це дає можливість розвивати образне мислення, поле думки, креативність не тільки на аркуші паперу або в грудці глини, але й у житті.

У всякого творця повинні бути шанувальники. Станьте щирими шанувальниками ваших юних творців. Підтримуйте в них будь-які творчі пориви. Виставки дитячих робіт проводять у дитсадках, у школах, у центрах дитячої творчості. Але таку ж саму «виставку» можна організувати й у домашніх умовах. Добре, якщо до обговорення експонатів приєднається вся родина.

Приємний момент:

*виставка робіт!
Деяким дітям
найбільше
подобається сам
процес творчості,
іншим, нетерп-
лячим холери-
кам, — скоріше
хочеться побачити
результат своєї
праці. Але всім без
винятку хочеться,
щоб їхній малюнок,
аплікація або виріб
були оцінені, щоб
роботу похвалили,
захопилися, за-
милувалися. Тому
найприємніший
момент для всіх
дітей — це ви-
ставка художніх
творів. Їхня зоряна
година та момент
визнання.*

